

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

மறைந்த கலை இலக்கிய விமர்சகர் வலங்கட் சாமிநாதன் மலம் தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் பா.அகிலனது கவிதைகளுடனான அறிமுகம் எனக்கு ஏற்பட்டது. இந்த அறிமுகத்தைத் தொடர்ந்தே 'பதுங்கு குழி நாட்கள்' தொகுப்புக்குள்ளான என பிரவசேம் இருந்தது. அவரது அடுத்த கவிதைத் தொகுப்பு 'சரமகவிகள்' வலிவந்தபோது, மலேம அவரது கவிதைகளை அறிவதற்கான தரவுகளுடன் நான் இருந்திருந்தேன். 'அம்மை' தொகுப்பு வலிவந்தபொழுது அவருடன் நேரடி அறிமுகமே உண்டாகியிருந்தது. கவிதைகளின் அகத்துள்ளும் அகலத்துள்ளும் சின்று தடே இது இன்னும் வாய்ப்பாக அமர்த்தது.

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

'அம் மை' ததொகூப்புபை புரட்டியதுமே என மனத்தில் ஞாபகமானது சரோ.ப.வின் 'தனெ னிலங் ககைக் கவிதகைகள்' மதொழிபயெர்ப்பு நபுலுக் கு பரோசிரியர் கா.சிவத்தம்பி எழ்தியிருந்த 22 பக்க முன்னுரகை. 'அம் மையிலும்' கீ தா சுகுமாரனின் அதவைிட நீ ண்ட பின் னுரகையென று இடம்பறெ றிருக்கிறது. பா.அகிலனின் மபின் று கவிதகைத் ததொகூப்புகளினையெும் உள்ளடக்கி பல தளங் களினப்டாகவும அலசிய ஆய்வு அது. எனினும் பின் னுரகையின் தவேகை பின் னாலதேன ஏறப்டுகிறது. அப்பதேது 'அம் மை' கவிதகைகள் கறுதித்த வாககன் இன்னும் கப்டுதல் வளெசிசம் பறெுகிறான்.

ஈழக் கவிதகையாக வரலாற றின் அடூக்கில் வதைத்தும், இதிலிருந்து கிளதைத் தபுலம் பயெர் கவிதகையென றபுதிய வகையென துடன் ஒப்பவதைத்தும், தமிழக் கவிதகையானதால் தமிழக் கவிதகைகளுடன் 'அம் மை' நரோக் கப்படலாம். அது 'அம் மை'பற றிய அகல் விரிவான ஓரூ பார வகையதைத் தரூமென பது மயெயே. ஆனாலும் கவிதகையென றஓறறதைத் தளத்தில் இது அடகைக் கப்டிய பறேுகள் முக்கியமானவை. அதனால் இவ்வொப்பீ டுகளின் கவனிப்பு அகன் றுவிடாதவாறு கவிதகையென் நயம் காண்பதே எனது எண்ணம்.

நாற்பத்திரண்டூ கவிதகைகளைக் கொண்ட 'அம் மை' இரூபத்தொன்பது கவிதகைகளைக் கொண்ட 'காணாமற்பதேனாள்' என றாகவும, மீ திபுதின மபின் று கவிதகைகள் 'மழை'யென றாகவும அமவைபுறெ றிருக்கின்றது. ஆயினும் துல்லியமாய் வித்தியாசப்ப்டும் பதொருள்களைப் பசேுகிற கவிதகைகளை இவகை கொண்டில்லை. ஓரூ விவகையத்தை அபிநாதமாய் க்கொண்டூ வவெவறேுகதிகளிலும் ஆழங் களிலும் பசேுகிறவகையாகவே அவகை பரெும் பாலும் இரூக் கின்றன. வறேுவறேுக உணர்ச்சிகளைப் பசேுகிற கவிதகைகளை ததொகூப்பு உள்ளடக்கியிருப்பினும் அவகை 'மழை'யென்கிற இரண்டாம் பகூதியிலயே அதிகமாயும் உள்ளன. இந்த இரண்டூ வகைக் கவிதகைகளுக்கிடையிலும் கவிதகைநிலகை சாரந்த வித்தியாசம் இரூக் கவே சயெ்கிறது. அது அவகை வளெிப்ப்டுத்தும் கரூத்தகுகளின் காரணத்தாலாகும்.

தனதும், பிறரதூமான பதேரக் கால அனுபவங் களிலிருந்து சூழித்தழெுந்த இத ததொகூப்பின் பரெும் பாலான கவிதகைகளின் ஊற று மன உடலரீ தியாக அடரைத் த அவலங் களினதும் வடூக் களினதும் மய்யத்திலிருந்தே பீ ரிட்டெழுகிறது. ககைகால்கள் பதேன றபதொறிகள் மட்டூமில்லை, பூலன்களும் கப்ட இழக் கப்பட்டன. மிகக் கதொடபுரமான மனித அவலம் சம்பவித்தது. ஆனால் அந்த அவல உணர்வுகள் மீ ளுதல் சாத தியமற றநிர்கதியென் இரூளாய் உறவைடரைத் து மலேும் பகூக் கக கப்டிய திணமமாய் 'அம் மை' கவிதகைகளில் மாற றம் பறெுகின்றன.

பதேரக் கால அவலங் களில் அமிழ்ந் துகிடந் து அவற றின் உடலியற்து ன்பங் களையெும், மனதேவியல் பாதிப்புகளையெும் பதொதுவில் பசேுகிற நிலகையென று இரூக் கிறது. இது வளெிப்படகையானது. இன்னென று, தன்னகை அவலத்தின் பின் னால் மறரைத் திரூந் துகொண்டூ கரூல் மட்டும் கதொடூத் துக்கொள்கிற ஓரூ நிலகை.

ஓரூ பதேர மனித மனநிலகையில் விளகைக் கும் சிதகைகளை அவல(Trauma)மென றஓற றபைப்படசைச் சதொல்லில் அடக் கிவிடூவது எப்பதேதும் சரியாவதில்லை. அது உடமபில் ரணமாக, மனத்தில் திகிலாக எப்பதேதும் பாதிக் கப்பட்டவரின் சகல உணர்வுகளையெும் இடகைஞ்சல் ப்டுத்திக் கதொண்பிரூக் கிறது. இவ்வகை அவலத்தின் அனுபவமாய் த் திரூளும் நினகை அவரகை மெல் மெல் லத்தின் று

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

தீ ர்த் தும் விடுகின்றது. வறெ றியின் உவகையும், தோல்வியின் வடும் தம்மனை
இனங் காட்டுகிற புள் ளி இது.

மனத்தையும் நினவையும் இங்கு வறெுபடும் திப் பார்க்கவணே டும்னெ று நான்
விரும்புகிறேன். அவை இரண்டு விதங்களில் தொழிற்படும் கின்ற காரணத்தால் இந்தப்
பகுப்பு அவசியமென்று தோன்றுகிறது. நினவை தனிமனித நிலையின் அம் சமாய்
துக்கம், வலிகளைச் சும்ந் துகொண்டு இருக்கிறவளேயில், மனம் ஒரு கட்டத்தில்
கட்டிச் சமீகநிலையின் கோலம் கொண்டுவடும் கிறது. அது ஞாபகங்களாலல்ல,
கருதுகோள்களாலும் கனவங்களாலும் கட்டமைக்கப்படும் கிறது. அப்போது தனிமனித
அவலத்தின் நினவைகைகள் கட்டும்நிலையில் அவமானத்தின் எரி வடும் களாக
உறகைக்கின்றன.

இந்த வறெ றுமனை 'அம்மனை' தொகுப்பில் பகுதியாகப் பிரித்துப் பார்க்கும்ளவா அவ்வளவா
தெளிவற்றவதான. ஆனாலும் அவை இத் தொகுப்பில் இருக்கின்றனவென்பதை நாம்
மறந்துவிடக்கூடாது.

- 0000000 00.0000000 -

இவற்றுக்கான உதாரணக் கவிதைகளினதை நூலிலிருந்து காணவணே டும்.

Written by - தவேகாந் தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

வகையினம் 2009இன் இறுதி யுத்தத்துக்குப் பின்னான காலத்தினைப் பாடப்பொருளாகக் கொண்டு எழுந்த திருக்கிறது. சமகால இலங்கைக் கவிதைகள் அவலத்தினைப் பாடப்பொருளாய் நீண்டகாலம் கொண்டுவந்த அயலகக் கூரலின் பின்னணி இங்கே இருக்கிறது. அதுவே எதார்த்தமாக, அதுவே வரலாற்றுக்குத் தவேயான பதிவாக உள்ளபோதும் கவிதை வாசகன் ஒரு நீண்டகாலத்தினை அவ்வாறான அனுபவப் பகிர்வில் அயர்ச்சி அடையக்கூறாது. அது அதனை காலத்தில் சூதாரித்து மலேழ்ந்து தன்னையே நிறுதிட்டப்படுத்தி இருக்கவேண்டும். சூதாரிப்பதோடு மலேவீழ்ந்த அவலங்களையும் வடக்களையும் ஒரு தத்துவார்த்தப்பலத்தில் பொருத்தி காரண காரியங்களையெழுத்துப் பார்த்திருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டும் ஈழக் கவிதைப்பலத்தில் நிகழவில்லை. அது துர்பாக கியமானது.

தொகுப்பிலிருக்கிற மூலாவது பகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான கவிதைகளின் பண்பும், இரண்டாவது பகுதியின் சில கவிதைகளின் பண்பும் இந்த வரையறைக்குள் அடங்குகின்றன. ஈழக் கவிதைகளை இந்த இடத்தில் வடக்கு, கிழக்கென்று அவை வளையப்படுத்திய அர்த்தங்களின் மலேய இரண்டாகப் பிரிக்க முடியும் போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது. யதார்த்தன், யாத்ரீகன், துவாரகன், மயபிரபன், சிந்தாந்தன், தானா விஷ்ணு, தீபச்சலேவன், கரூணாகரன் போன்றவர்களது கவிதைகளில் அவலத்தின் கூரல் பரேலையாய் எழுந்துகொண்டிருந்த பொழுதில், கிழக்கிலே அனார, நவாஸ் சௌப்பிபோன்ற கவிஞர்களின் கூரலில் அவலத்தின் பின்னால் அதற்கான காரிய காரணத்தலேலும் இருந்திருந்தது. இது ஒரு திரவநிலைத் தோற்றம். அறுதியாக அவ்வாறான ஒரு கோட்டை கிழித்துவிட முடியாதுதான். வடக்கின் பல கவிஞர்களது கூரலில் பல பாலம்பெயர் கவிஞர்களது கூரலில் போல் யுத்தத்தின் எதிர்ப்புக்கு இரூந்திருக்கிறது. ஆனால் வடக்கினதும் கிழக்கினதும் கவிதை நிலைகளைப் பிரித்துப் பாரக்கிறபோது அப்படியில்லையென்று அதை மறுத்து சமர்ப்பிக்க வலுவான நியாயங்கள் இல்லை.

ஆயினும் அதைக் குற்றமென்றோ குறையைன்றோ சொல்லிவிடவும் முடியாது. நீண்ட காலத்துக்குமே ஒலிக்கக் கூடியதான பெரும்பாதிப்பே அவர்கள் மீது வந்து விழும் ததென்பது நிஜம். சமீபத்தின் இந்தக் கூட்டு மனநிலையின் வளையப்பாடு அதன் அடுத்த கட்டமாக ஒரு சயெற்பாட்டுத் தளத்தையடைகிறபோதுதான் ஒரு மாற்றத்தையே கவிதை காணமுடியும். இப்போதுள்ள முழுவதும் மலேயீழ்ந்துள்ளதான நிலை, கவிதையிலாவது அதன் அடுத்த கட்ட வாழ்வியக் கமாக உருக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உடனடி நிவாரணியென்று கண்டடையப்பட இருக்க வேண்டும். ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை.

காணாமலாகக் கப்பட்டோர் விவகாரம் எந்த அழிவின் அம்சத்தையிடவும் நீண்டகாலத்துக்கு மனத்தை தொடரக் கூடியது. 'அம்மையின்' மூலமும் பகுதியின் பெரும்பாலான கவிதைகளின் சோகம் இந்தப் பொருளிலிருந்தே கூரலெடுக்கிறது. அதன் தலையெடுக்க 'காணாமற் போனாள்'. இது ஒருவகையில் மனவலுவையும் மீறி சம்பந்தப்பட்டோரை சிதறச் செய்துவிடுகிற ஒரு அம்சம்தான். உயிரோடு உடம்பையும் இழத்தலென்பது கொடுமைகளின் உச்சம். அதவேளை இருப்போரின் வாழ்வும் முக்கியமானதென்பது நமது புரிதலாக இருக்கவேண்டும். வாழ்வும் நந்தவனத்து ஆண்டியிடத்துக் கிடத்தத்தோண்டியாகவே எப்போதும் இருந்துவருகிறதென்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இத்தகைய மனவலு அழுத்தம் பெற்று மலேயே சலேலச் சலேல பித்தாக மாறிவிடுகிற ஒரு பள்ளியிருக்கிறது. தொகுப்பின் இரண்டாம் பகுதியின் சில கவிதைகளில் பித்தக

Written by - தவேகாந்தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

அடயாளம் தரரியும் பபி வளெயியே தலயைநீ ட்டும். இக்காரணம் சூட்டியே கலகக்காரக் கவிஞர்கள் அரசின் இரும்புக் கரம்கொண்டு எங்கெங்கும் நசுக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆக, உள்ளோடிய அரசியலாக இருப்பதுமட்டுமல்ல, வளெயிப்படயான அரசியல் பசேவதாகக் கட்ட பிரதி இருக்கட்டும். 'என் எழுத்துக்களுக்கு ஒரு கபீர்மயையான சிறுபான்மை அரசியலுண்டு என நின்கைகிறேன்' என்ற பா.அகிலனின் கலகக்கொள்கைப் பிரகடனத்தில் (பின்னூர்பை:63) தயக்கம் தரிகிறது. அது தவேயில்லை. அதில் அரசிலுண்டானது. அவரது அரசியலை அவர் பசேுகிறார். ஆனாலும் வரலாற்றுப் பதிவழித்துக்களின் சாங்கம் கவிதையின் கழுத்தை நசிக்காமளவ அனுமதித்துவிடாதிருந்தால் சரிதான்.

இலங்கையில் தங்கியிருந்த கவிஞர்களுக்கு மட்டும் 2009இன் பின்னான காலத்தின்கை அச்சொட்டாகப் பாடும் வாய்ப்பு கட்டியிருக்கிறது. இது புலம்பெயர் கவிஞர்களுக்குச் சாத்தியமில்லை. அவகை இயக்க முரண்களையும, யுத்தத்தின் அழிவுகளையும அவலங்களையும நிலமிழ்த தலையும அலநைத்துழல்வையும பாடியதுபோல் இறுதியுத்தத்தின் அழிவுகளையோ அவலங்களையோ விளநைந்த ஆறா வடக்களையோ உரதை தல் கட்டிவிடாது. தமிழக நிலமையோடும் ஈழத்தின் இந்தவகைக் கவிதைகளை ஒப்பிட்டு எழுத்திவிடாதல் சாத்தியமில்லை. ஆயினும் கவிதைத்தனத்தில் சில கவிதைகளோடு உள்ளுள்ளாகவணும் மனம் ஒப்பீட்டில் முனவைத்து தவிரக்க முடியாதது.

கவிதையே மொழியின் உயர்ந்தபட்ச சாத்தியத்தின் அடதைலனெக் கபீறுகிறார்கள். அதை நவீனகவிதையாய், புதுக் கவிதையாய் பரந்த தமிழுலகுகண்டு கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய நவீன கவிதைதான், புதுக் கவிதையின் துளிர்ப்பு அறுந்து புதியவொரு தளத்தில் மிதந்துகொண்டு இருக்கிறதெனவும் கபீறப்படுகிறது. இந்த வபிவ ஆய்வுக்கூள் புகாமல் மலேலோட்டமாய் ஓரிரண்டு ஒப்பீடுகளுடன் இதை முடித்துக் கொள்வது சிலாக்கியம்.

தமிழ்நாட்டில் சமீபத்தில் எழுப்பத்தொரு கவிதைகளைக் கொண்ட எஸ்.சண்முகத்தின் 'ஈரப்பின் பெருமலர்' என்கிற தொகுப்பு போதிவனம் வளெயி டாக வந்திருக்கிறது. இதை அண்மையில் வளெயிவந்த முக்கியமான கவிதைத் தொகுப்புகளிலொன்று என நான் எண்ணுகிறேன். இந்த எழுப்பத்தொரு தலபைபற்ற கவிதைகளும் நீண்ட, இடதைத் தரமான, சிறியவென்பல அளவினதான இருக்கின்றன. தலபைபற்ற கவிதைகள் இன்னுமின்னும் கட்டாதலான அவதானிப்பை வாசகனிடத்தில் கோரிக் கொண்டு இருப்பவை. தன்னிச்சையாக முன்னனுமானமின்றி வாசகன் கவிதையுள் புக வாய்ப்பாக அமபைவையும. அது 'ஈரப்பின் பெருமலர்'இல் கட்டிவந்திருக்கிறது.

இயல்பாகவே மரபாரந்த சொற்களை ஓரளவ தன் பாவிய்பிலிருந்து ஒதுக்கிக் கொண்டு சீரிய, தீவிர சொல்லெடுத்து பிறந்திருக்கும் இக் கவிதைகள் தலபைபுமற்ற வரிசை எண்களும்பற்ற இந்த அடக்கில் மலேலும் இறுக்கத்தசைச் சரேத்துவிடுகின்றனவென்பது மெய்யே. ஆனால் அது உண்மையில் இறுக்கமல்ல, வாசகனின் முழுக் கவனத்தையும கவிதைத் தலவை தனக்கென கட்டேபதாகவே கொள்ளவேண்டும். காரணம் தப்பினால் மரணம் போல, இங்கே கவிதை கவனம் தப்பினால் புதிர் என்றாகிவிடக்கட்டும்.

கவிதைகள் வளெயிப்படுத்தும் அர்த்தங்கள் வெவ்வேறாயினும் அவகை கட்டமைக்கும் கவிதையுடல் ஒத்த தன்மை கொண்டுகள்தாய் நான் காண்கிறேன். பா.அகிலனின்

Written by - தவேகாந்தன் -

Friday, 14 September 2018 20:33 - Last Updated Friday, 14 September 2018 22:12

இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள பா.அகிலனின் இன்னும் சில கவி விசேஷங்களை இனிக் காணலாம் .

'யுத்த ஆடகைளின் மயெய்யுருக்கள்', 'அம்மை', 'கோடமைழை'போன்ற ஒருசில கவிதைகள் தவிர மீ தியாவும் அளவில் சிறியன. உணர்வலகைளின் வீ ச்சமைட்டும் காட்டி பின்னணியை ஊகமாயத் திரிவிக்கும் திறன் அச்சீ றடிப் பாடல்களாக்க உண்டுவென நினகைக்கிறேன். மலேமும் இவற்றின் இன்னொரு சிறப்பம்சம் இவற்றின் இறுதி அடிகள் .

00000000 000000000000 0000000 0000000000000000 000000
000000000000 00000000 000000000000000000 000000
00000000000000000000 000000000000 000(கவிதை 01) என்றும் ,

0000 00000000 0000000000
00000000000000000000 0000000000 000000000000 000(இளிப்படத் தொகுப்பீடு) என்றும் ,

00000000000000000000 000 0000000000 0000 00000000000000
00000000 000000 000000 000 0000000000 0000000000(அவள்) என்றும் ,

00000000000000000000
0000000000000000000000 000000000000
0000000 000 00000000000000000000 000000000000000000(அனரிகனி) என்றும் ,

0000 00000000000 000000000000000000
0000000000

0000 0000000000000000 00000000000000 00000000000000 000000(சீபுத்திரா) என்றும் ,

0000 000000 00000 00000000
00000 000000 0000000000000000000000 00000000 00000000(கிம்பம்) என்றும் வரும் ஈற்றடிகள் மிக நரேத்தியாய் அமைந்து, சூள்ளிடும் ஒரு விசயோடு கவிதையை மூடித்துவகைக்கின்றன. சில இடங்களில் கவிதையே அந்த அடிகளுடன் தான் உயிர்பெறுகிறதென்றும் சொல்ல முடியும் .

'கணவன் உயிர்வண்பி போனான்... போனான் மூடிவின்றிப் போனானெ போனான்' எனவும், 'இரண்டயிரண்டு எலும்பு நீ ளங்களகை கண்டனே... கண்டனே' எனவும் வருமிடங்கள் கட்ட இசை நிரப்பவல்ல, இந்த சூரீ ர் உறபைப்பை விளகைக்க சொல்லின் மீ ளுருக்கொள்வனதாகக் கருதமுடியும் .

இந்தக் கவிதைகள் நரேற்றுப்போல் இன்று இல்லலை. புதிதுபுதிதான கருத்துக்களையும், புதிது புதிதான அனுபவங்களையும் வாசகனுக்கு உத்தரவாதம் செய்கிறது தொகுப்பு. அதன் மூலம் பல்வறே கவிதைச் சிந்தனைகளை, பல்வறே வாசிப்புச் சூகங்களதைத் தந்தமகைக்காக பா.அகிலனுக்கு என நன்றி.

